

Cesta do minulosti

Když bylo jednou jaro,
že nevíte, co se stalo!
Šla jsem po proudu řeky
a vymýšlala věty

A v tom najednou bum!
Stál přede mnou dům.
A v tom domě tekla řeka
a v té řece celá věta.

A v té větě stálo:
„Kde je jen to pádlo?
Pádlo když najdeš,
do minulosti vejdeš.“

V dubu vykotlaném bylo.
Proč zrovna lilo?
Pádlo se umylo,
v zrcadlo proměnilo.

Ukázalo mnoho vody,
jak natropila spoustu škody.
Historii odhalilo,
o budoucnosti mluvit chtělo.

Jenomže to nestihlo,
protože se rozbito.

Eliška Petrášová, 4. A

Cesta do minulosti

Když bylo jednou jaro,
že nevíte, co se stalo!
Šla jsem po proudu řeky
a vymýšlala věty

A v tom najednou bum!
Stál přede mnou dům.
A v tom domě tekla řeka
a v té řece celá věta.

A v té větě stálo:
„Kde je jen to pádlo?
Pádlo když najdeš,
do minulosti vejdeš.“

V dubu vykotlaném bylo.
Proč zrovna lilo?
Pádlo se umylo,
v zrcadlo proměnilo.

Ukázalo mnoho vody,
jak natropila spoustu škody.
Historii odhalilo,
o budoucnosti mluvit chtělo.

Jenomže to nestihlo,
protože se rozbilo.

Eliška Petrášová, 4. A